

Za take darove mora biti „Nár. Šola“ tembolj hvaležna, ker prihajajo iz najplemenitejših nagibov, in odboru ni bilo treba zanje prositi.

V vrsti stalnih dobrotnikov nahajamo tudi letos preblagorodnega gospoda viteza dr. Fran Močnika, c. kr. vpok. dež. šol. nadzornika v Gradci, za „Nár. Šolo“ najbolj zasluženega dobrotnika in ustanovnika.

Vrta društvena prijatelja in podpiratelja sta tudi visokočastita gg. prof. Jos. Klemenčič in drug gospod odličnega stanu, ki pa noče svojega imena objavljenega imeti.

Slava in stokratna hvala vsem blagodušnim podpornikom!

Vsega priznanjavredna je tudi trudaljubivost gospodov poverjenikov. Nabrali so: G. Burnik v. v Kamniku 5 gld. 95 kr.; g. Jos. Benedek v Planini 5 gld.; g. J. Dimnik v Postojini 9 gld. 40 kr.; A. Koncilijski v Žužemberku 31 gld. 29 kr.; g. Jan. Novak v Šmihelu 20 gld.; g. Ivan Gantar v Studencu 6 gld. 30 kr.; g. A. Funtek bivši učitelj v Št. Vidu, 5 gld. 12 kr., torej vkup 82 gld. 97 kr.

A tudi posamični učitelji so svoj donesek položili na národni žrtvenik, ne da bi bili za to jemali kaj povrnila. Istotako je pet učiteljic priposlalo nekaj nabranih novcev, ali pa so same darovale kak forint, in tako vsako leto nekaj novega národnega ženstva kaže svoje zanimanje za našo lepo stvar.

Slava torej zavednemu učiteljstvu! Hvala vsem podpirateljem „Národne Šole!“

Preteklo društveno leto se pa še posebno v tem obziru odlikuje s tem, da je bilo 58 daril brez vsakršnega povrnila ali vplačila šolam in učiteljem razdeljenih. Vrednost teh daril znaša 314 gld. 6 kr. Toliko se nobeno prejšnjih let ni storilo.

Prištevsí brezplačno podpiranih 58 deležnikov k plačujočim 129 članom najdemo v letošnjem imeniku skupaj 187 podpiranih in vrhu tega še 17 ustanovnikov, torej skupaj 204 društveniki. Tako visocega števila nimamo v zapisnikih „Národne Šole“ še nobeno prejšnjih let zabeleženega. Vse te okoliščine kažejo, da je odbor veliko nalogo rešil in mnogo pripomogel, da se je šolstvo razvijalo in učeča se mladina v raznih strokih napredovala. Pogled na ogromno število porabljenih pisnih zvezkov nam to deloma potrjuje. 56.428 zvezkov „Národna Šola“ še nobeno leto ni razdala, a tudi število vseh drugih učnih pripomočkov presega vse one v izkazih prejšnjih let.

Te ugodne razmere so sladka zavest društvenemu odboru in ga spodbadajo k vztrajnemu delovanju.

Prositi imam samo še gg. društvenike, naj blagovolijo na prid „Národne Šole“ še nadalje delovati ter širiti krog naših prijateljev! Živili!

Najiskrenejšo hvaležnost pa je učiteljstvo dolžno Onemu, ki z brezmerno radodarnostjo podpira vse človekoljubne naprave, Onemu, ki je po Svoji milosti ustanoviti pomagal brez števila ljudskih šol v krajih, kamor si je ljudska omika težko ugladila pot med národ. Tu mislim na revne kraje, katerim je Njegovo Veličastvo priskočilo na pomoč, da so se otvorile ljudske šole. Posredno je torej presvetli cesar naš naj večji dobrotnik, zato je društvo „Národna Šola“ tudi Nj. Velečastvu dolžno na tem mestu izreči najudanejšo zahvalo! Slava presvetlemu cesarju!“

(Dalje sledí.)

D o p i s i.

Iz Postojine. (Dalje.) Vspeh pri risanju je sicer precej dovoljen, a vendar sem zapazil da so nekateri učitelji pri tem pouku preveč površni. S tem, da podoba risajo na tablo, ter jo učencem velevalo prerisati, mislijo, da so užé storili svojo dolžnost. A temu ni tako; treba je z učenci pomeniti se o posameznih delih, iti mej nje, opozoreč jih na pravo sedenje, na red, na snažnost, sploh na vse napake pri risanju. Ta pouk naj bode živahen in poučljiv; učenci naj vidijo, kako postajajo črte druga za drugo, kje se ima poteza pričeti, kako nadaljevati in kako je-

njati. Tudi pri tem predmetu mora tedaj učitelj premišljevaje korakati od stopinje do stopinje in si prizadevati s pomočjo dobrega navodila in dobre metode najboljše doseči.

Petje po posluhu poučevalo se je z dobrim uspehom, toda želeli je, da bi se število šolskih pesmic pomnožilo. Kakih 10 do 20 bi se jih otroci v teku 5 ali 6 let vendar lahko priučili in to tem lažje, ker imajo sploh veliko veselja do petja in tudi dobre glasove, torej treba drugega ni, nego dobre učiteljeve volje. V našem okraju je nekaj takih učiteljev, ki niso izprašani iz petja, a vendar poučevajo v tem predmetu, uvideč korist tega pouka. Učitelji s slabim muzikalnim posluhom poslužujejo se pri tem poučevanju spretnejših učencev svojih in na ta način dosežejo precej povoljen uspeh. Tem učiteljem izrekam za njihov trud in dobro voljo še posebej svoje zadovoljstvo ter jih stavim onim v izgled, katerim se tako poučevanje nemožno zdi. Petje v šoli ima dvojen namen, namreč materijalen, s katerim gojiti je cerkveno in ljudsko petje in idejalen, s katerim blažiti ima se otroško srce. Petje vpliva kaj dobro na versko, нравno in estetično vzgojo; iz tega izvira tudi velika skrb, katero ima cerkev in država za njega razvitek in gojitev. Ljudska pesem s svojimi lepimi besedami je posebno pripravna, zlahka občutke v srcih pevcev kakor njih poslušalcev obuditi in čut za čednost in patrijotizem oživetiti. Pesem vpljiva bolj naravnost na srce, nego poezija, obudi čut za dobro, plemenito, lepo in vzvišeno, ter pomanjšuje surovost in pomnožuje нравnost in spodobno obnašanje. Ljudska pesem spremlja mladino pri igri, oživlja domače in patrijotične veselice; taista spremlja potnika na poti in olajša trudnemu težavno delo. Kdor je bil ali je še vojak, vé, kako dobro vpljiva kak »Naprej« ali »Naglo bratje« po več urnej hoji, letanji in plezanji na utrujene noge in ves život. Človek je zopet kakor prerjen in utrujenost je zginula. Učitelj naj šolske pesmi pridno zbira; učijo naj se le take pesmi, katere se dopadejo otrokom, pesmi, katere bodo ljubili tudi izstopivši iz šole, katere prepevali bodo kot odrasli fantje in dekleta pri različnih prilikah. S poučevanjem petja po sekircah pridobi si učitelj lahko dobre cerkvene pevce za poznejše čase; a pri tem pouku ogibati se je pretiranosti, ker bi se učenci na ta način pri pičlo odmerjenem številu ur za ta predmet še teorije komaj priučili. Tu treba je odločnosti. Najvažnejše iz teorije naj se v kratkem razloži, imenujejo se note po njih vrednosti ter pokaže, kedar poje se višje ali nižje itd. in potem pričeti je takoj z vajami, pri kojih je obilo priložnosti; nejasno in neznano se razloži. Koliko storiti more učitelj v povzdigo ljudskega in cerkvenega petja, pokazali so nekateri gg. učitelji na Vipavskem ter so v lep izgled svojim sokolegom.

V telovadbi ne zadostuje se niti na jednej šoli tirjatvam učnega črteža. Krivda temu je, da primanjkuje potrebnih telovadišč, telovadnic in telovadskega orodja. Dokler je še dalje poučevati telovadbo v šolskih sobah, opomnim gg. učitelje, da ne zabijo, pred tem poukom učilnico dobro izračevati, ker je pri telesnih vajah čist zrak posebno potreben. V poletnem času pa ne telovaditi v sobi, ampak idite s svojimi učenci vut. na prosto; kak pripraven prostor za telovajo se bode menda vendar dobil.

V ženskih ročnih delih poučuje se na 18 šolah, torej se s tem prekoristnim predmetom bavi le polovica vseh šol. Kjer se za ta pouk do sedaj še ničesar učinilo ni, prosim, da se v prihodnje zanj bolje skrbi; sosebno naj gg. šolski voditelji poizvedujejo po sposobni ženski, katera bila bi zmožna, to poučevanje prevzeti.

V kmetijstvu poučuje se na 18 šolah in sicer večinoma v ponavljavnicah. Pouk v vsakdanji šoli malo izda, ker majhni učenci učno tvarino ne morejo dovolj razumeti. Sadjereja naj se vselej poučuje tudi praktično; sama teorija hasne le malo. Jaz sem sicer preverjen, da svi učitelji remuneracije za poučevanje tega predmeta popolnoma zaslužijo, saj ni velika — a svet drugače sodi in marsikateri učitelj moral je radi dobljene nagradice slišati užé neljube besede. Učitelji, kateri prevzeli so to poučevanje, naj se vestno potrudijo, doseči dober uspeh, da bode tako vsa nepotrebna kritika izostala. Koristno bilo bi, ko bi se tega pouka udeleževali tudi odrastli ljudje, kajti le ti imajo popolno zmožnost in resnost umeti težke kmetijske nauke. Sevéda moral bi se ta pouk vršiti ob nedeljah pred ali po službi Božji, druge dneve bode se kmet težko privabil v šolo. Nekateri učitelji bili so kmetijske tečaje za odrasle užé vpeljali in udeležba bila je dobra; obžalnem, da so se ti tečaji zopet opustili. V sporočilu Nizje-Avstrijskega sadjerejskega društva čital sem nedavno izraženo željo, da bi slehern učence pred izstopom iz šole vsadil vsaj jedno drevesce. Zares izvrstna misel to, katera zasluži, da bi se tudi pri nas praktično izvedla, na ta način bi se sadjereja gotovo dobro pospešila.

Šolski spisi so večinoma v redu in na nekaterih šolah z vzgledno marljivostjo sestavljeni ter zaslužijo dotični šolski voditelji za to popolno priznanje. Tu pa tam zapazil sem nekatere pomankljivosti. V enorazrednicah opuščá se vkupni pregled polmesečnih zamud. Zapisnik in razrednica se v številu vpisanih šolskih otrok vselej ne vjemata. Če med letom kateri učenec iz

šole izostane ali v njo vstopi, treba je število učencev v obeh spisih vselej rektificirati. Nespodobno je imena učencev se svinčnikom pisati. Tudi naj se v obeh spisih šolski otroci po oddelkih in po spolu locijo, da se vdobi boljši pregled. Po dovršeni šolski dobi zaznamovati je izstop učencev v opombi kataloga in matrike; izpustne knjige (*Entlassungsbüdy*) ni rabiti več.

(Konec prih.)

Z Dobrove. (Dalje in konec.) Nekoliko gospodov sobratov, domača v. č. gospoda duhovnika in trije jubilanti posloveli in razšli so se okolu 6 ure zvečer vsak proti svojemu domu; drugi smo šli pa še na prijazno Švico k »Dolinarju«, kjer smo se potem še precej dolgo med bratovskimi razgovori prav dobro zabavali, a slednjič se pa prav ganljivo posloveli, želeč si, da bi se mogli čez drugih 25 let zopet tako pošteno vkup zabavati.

Ob tem v resnici veselem in ganljivem praznovanju pokazalo se je očitno, da med pravimi narodnimi učitelji in med prečastito duhovščino domača tudi prava edinost, vzajemnost, ljubezen in mir kraljuje in vlada. Vrla narodna duhovščina domača je poštenemu učiteljstvu desna, a narodni učitelji pa prečastiti duhovščini leva roka. Ako oba ta stanova v miru, edinosti, vzajemnosti in pravi ljubezni vsak v svojem imenitnem peklicu za vzgojo, pouk in izobrazbo ljudstva roka v roko sodelujeta, tudi zazeljeno pričakovani koristni sad nikdar ne izostane. — Ker ob četrtkih tukaj poštno zveze ni, došli sta dan pozneje sledeči, gospodom jubilantom namenjeni čestitki:

Blagorodni gospodje tovariši!

«Presrečno Vam čestitam k petindvajsetletnici Vašega učiteljevanja! Ves ta dolgi čas ste »marljivo in vestno delovali v svojem težavnem poslovanju; odgojevali in vzrejali ste mladino v »pravem narodnem, domovinskem in versko-nravnem duhu; vodili ste jo po potih, ki peljejo v »srečno časno in blaženo prihodnje življenje. Slava Vam! Ponosni smete biti na svoje izborni »delovanje in sladko prepričanje, da ste svojo dolžnost skoz 25 let točno izpolnili, naj Vam »danes oveseli srcé ter naj Vas spodbada tudi v prihodnje k enacemu uspešnemu delovanju.

»Milostljivi Bog naj čuva Vaše zdravje in življenje, da bodete čez 25 let enako krepki in »čvrsti obhajali 50letnico svojo!« — Z odličnim spoštovanjem Vaš tovariš

Martin Zarnik, l. r.

Trnovo pri Il. Bistrici, dné 1. septembra 1886. l.

»Telegram. Podzemelj (Metlika), dné 2./9. 1886.:

»Dragi tovariši! Duševno se druží in raduje z Vami in Vas preiskreno pozdravlja
»Vaš Ivan Barle.«

Ta preveseli dan ostal bode pa vsem nazočim ob godovanju 25letnice naše na lepi Dobrovi gotovo še prav dolgo v najblajšem spominu, a dotični jubilanti pozabili ga pa ne bomo, dokler nas smrt v boljši svet ne preseli!

V svojem in v imenu nazočih drugih treh gg. jubilantov izrekam konečno najiskrenejšo zahvalo vsem drugim vrlim p. n. gg. sobratom našim, ki nas bili so od blizu in daleč počastili, domačima gg. duhovnikoma, kateri vsi skupaj so sè svojo poztvoválnostjo na en ali drug način pripomogli, da se je mogla naša 25letnica tako lepo in v resnici veselo obhajati. — Naj bode vse Bogu v čast in slavo, milemu národu slovenskemu pa v prid in korist!

M. Rant.

Od Kolpe. Dné 23. sept. t. l. otvorila se je nova enorazrednica v Doblíčah, v občini, eno uro hodá od Črnomlja oddaljeni.

Slovesnost so že prej ta dan naznanjali strelí iz možnarjev, ter isto ponavljali tudi v četrtek zjutraj med slovesnim zvonjenjem. Ob deveti uri začnè se slavnost sè sv. mašo, katero je daroval č. g. Janez Golob, kapelan Črnomeljski in sedanji katehet na tej šoli. Svete maše udeležili so se visokorodni gospod c. k. okrajni glavar Ludovik marquis de Gozani, č. g. c. k. okrajni nadzornik Anton Jeršínovec, g. g. učitelji iz Črnomlja, Dragatuša in Vinice, ter obilo domačega ljudstva, za katero bil je ta dan pravi praznik. Po sv. maši podali smo se v lepo novo šolsko poslopje, kjer je č. g. kapelan vse hišne dele blagoslovil. Po tem cerkvenem opravilu prime visokorodni gospod c. kr. okrajni glavar besedo ter v svojem krepkem govoru med drugim oménja: »Slavni občinski zastop! Svečanost, ki se sedaj tukaj vrší, je pomenljiva, ker otvori se vam nova šola, v kateri se bodo vaši otroci podučevali in vzgojevali. Današnji dan je vesel dan za Doblíško občino. Otroci bodo veliko lažje sedaj v šolo hodili, ne bo jim treba rano zjutraj v Črnomelj in kasno na večer domov. Bolje bode za duševno in telesno razvijanje vaših otrok, ker ne bode jim treba po zimi ozebati, a po letu prehude vročine trpeti.

Vse te koristi in še druge uvidel je slavni občinski zastop ter prosil je za ustanovitev šole, kar je vse hvale vredno, in je s tem pokazal veselje do omike in napredka. Slavne šolske oblasti so na tej podlogi šolo ustanoviti dovolile in tudi se potrudile, da so se znatne podpore za

to dobile, ker je občina bolj revna. Tako je dovolil visoki deželni zbor 700 gl., visoki deželni c. kr. šolski svet iz podpor, ki jih slavna hranilnica Kranjska daje, lepo svoto 1200 gl. Nadalje je pa najvišji podpiratelj šolstva, presvetli vladar Fran Josip I. daroval iz lastnega premoženja 200 gl. Tako so se dobile podpore v znesku do 2100 gl., kar malo katera občina dobi. Dalje omenja bl. g. glavar ljudstva, ki je požrtvovalno plačevalo priklade pri davkih za šole ter naposled izročila šolo krajnemu šolskemu svetu in občinskemu zastopu v varstvo, ter priporočila vzajemno delovanje na korist šole. S trikratnim »živijo« na najboljšega zaščitnika šole presvetlega vladarja zaključil svoj govor visokorodni gosp. c. kr. okrajni glavar.

Na to povzame č. gosp. c. k. okraj. šolsk. nadzornik besedo do navzoče šolske mladine, ter v živih besedah nariše koristi šole in jih spodbuja k pridnemu obiskovanju in marljivemu učenju ter k ubogljivosti do gospodov učiteljev in starišev. Navzočim gospodom domačim učiteljem, č. g. Golobu kot katehetu in g. Lokarju kot učitelju, obrnivši se do njih izročila jim šolsko mladino v versko-nravno vzgojo in odgojo, ter jim omenja, da jim bodo vcepili ljubezen in vdanost do presvetlega vladarja in vse cesarske rodovine in ljube domovine; da bodo postali pošteni državljani in pobožni kristjani. Da se bo to zgodilo, v to pomozite nam Bog! Po govoru zaključil se slavnost z molitvijo »Očenaša«, katerega je g. nadzornik sam naprej molil in z njim vsi navzoči. S tem je bila slavnost končana. Po slavnosti zbrali smo se vsi v prostorih čitalnice Dobliske k skupnemu obedu, kjer je prvi g. glavar napil občinskemu zastopu, ki je bil polnoštevilno navzoč. Gosp. predsednik krajnega šolskega sveta in župan Matija Vrtin napil je visokor. g. nadzorniku in drugim oblastnijim; napivalo se je nadalje gg. učiteljem, g. dežel. predsedniku in drugim. Kasno popoldan smo se od lepe pomenljive slavnosti razšli vsak na svoj dom.

Šola je lepo krasno poslopje, ima prostorne stopnjice in veliko šolsko sobo, z malo sobico za šolsko pisarno, krasno stanovanje za učitelja z vsemi potrebnimi shrambami.

Bog ohrani še dolgo blage ustanoviteljke te šole med temi tudi mil. škofa, Vrtina ki je prvi k temu temelj položil.

Ksaverij.

Iz Kamniškega okraja. Učiteljstvo kamniškega okraja imelo je svoje letošnje zborovanje v Domžalah dne 28. avgusta v Venceljnovi gostilni. Izvzemši gospodov Barnika in Štefanciča, koja sta bila tačas v Gradci, zbrane so bile vse učiteljske moči.

Najprvo je, kakor sploh običajno, pozdravil gospod nadzornik zbrane gospode in gospodične. Zapisnikarjem sta se »per acclamationem« volila gospod P. Pogačnik in gospodičina Vernè. Omenil je potem gospod predsednik spremembe učiteljskega objekta v tukajšnjem okraju, opomnil nas na važnejše v letošnjem letu izšle postave in ukaze ter potem prišel na splošnje opazke.

Stanje šol v našem okraju se je zboljšalo. Vse šole obiskuje 4017 otrok, 337 več ko vlni. Ponavljalcev je 911. Obiskovanje pa je bilo vsled neugodne zime in raznih bolezni slaběji mimo prejšnjih let. Vender ni bilo več ko povprečno 4-1 $\frac{1}{2}$ zamud. Z učnimi pripomočki so šole dobro preskrbljene, nekatere imajo vse ali še celo več kakor je predpisanih. Šolske knjižnice imajo 1004 knjig, kmetijske pa 200. Število knjig otroških knjižnic se je vsled pregledavanja v smislu dotičnega ministerskega ukaza zmanjšalo. Dopisi t. j. uradni so pravilno pisani. Uradni spisi so većinoma povsod v lepem redu. Učitelji naj gledajo na to, s kom občujejo; v javnem življenju naj učitelj išče družbe sodružnikov. Disciplina po šolah je dobra, odgovori in vprašanja vrše se pravilno. V poštnih hranilnicah imajo šolski otroci vloženi 740 goldinarjev.

Opazke za razne predmete glasili so se pohvalno za nas, le pri lepispisji zeleti bi bilo več metode. Sledili so tem izjavam posamezni referati. Prvi je govoril g. Janežič: »Kako naj se uravná pouk o vporabi ločil, da bode plodonosen.« Gospod poročevalec žel je za svoj trud obilo pohvale. K tretji točki dnevnega reda: »poročilo posameznih učiteljskih moči o privatni lektiri v pretečenem letu in vpliv te lektire na vzgojo in pouk« — oglasili so se gospodje: Marolt, Pogačnik, Javoršek in Stiasny in pa gospodični: Klančar in Grkman. Gospod predsednik določi, da govore gospoda Pogačnik in Stiasny in gospodičina Klančar. Gospod Pogačnik stavil si je vprašanje: »Zakaj in kako naj deluje učitelj na to, da se stari rek: homines rationes earum rerum, quas semper vident, neque admirantur neque requirunt, ne vresnici.« Gospod Stiasny pa: »Kako postanejo zemljepisna števila učencem umljiva.« Razprava obeh bila je zanimiva. Ivrsten pa je bil tudi referat gospodičine Klančar, koja je govorila o ravnanju z slaboumnimi otroci. K tej točki oglasil se je gospod Koblar in izrazil željo da bi c. kr. deželni šolski svet se imel bolj ozirati na take otroke in slavni deželni odbor naj tisti denar, ki ga potrosi za nagrado nemskega pouka, v to obrne. Zavoljo pomanjkanja časa gospod Javoršek ni mogel govoriti »o splošni vzgoji; isto tako ne gospod Paternost »o spomenikih stare in nove dobe.« Gospodična Grkman namenjena je bila govoriti »o dekliški vzgoji.« Četrta točka dnevnega reda bilo je poročilo odbora za pregledovanje knjig družbe sv. Mohora o delovanju. Poročevalec bil je gospod Letnar, koji

je tudi staval konečno predlog: »Šolsko vodstvo naj vsako leto poroča naraščaj otroške knjižnice gospodu nadzorniku.« Na ta način bil bi mogoč natančen pregled otroških knjižnic posameznih šol. Temu je sledilo izbiranje knjig za šolsko leto 1886/87. Ostali smo pri starem. Gospod Javoršek poročal je o troških, dohodkih in naraščaji učiteljske knjižnice. Letošnje leto imela je knjižnica 43 gl. 80 kr. dohodkov; za prihodnje leto postavilo pa se je 83 gl. 80 kr. v proračun. Naročilo se bode 20 knjig in časopisov. Na predlog g. Čencića ostane še stari odbor. V stalni odbor volili so se po listkih gospodje: Letnar, Burnik, Javoršek, Mesner, Gollmayer. Med samostojnimi nasvėti glasil se je prvi: »Naj se voli odbor, ki določi, katere pisanke in risanke se imajo rabiti v letu 1886/87. V odbor so bili voljeni: Pogačnik, Letnar, Janežič. Dalje predlaga gospod Jeglič: Naj se voli komité, ki preskrbi opis kamniškega okraja v zgodovinskem in drugem oziru. V ta odbor prišli so sledeči gospodje: Letnar, Burnik, Janežič, Jeglič, Pogačnik. Gospod Koblar bil pa je naprosen, da pristopi temu komité. — Gospod Zorc predlagal je: »Slavna učiteljska skupščina naj dela na to, da c. kr. okr. š. svèt zaukaže, da krajni šolski svėti denar v to porabijo, za kar se je bil preliminaru namenil.« Gospod Letnar dodá še, da naj krajni šolski svèt učitelju znesek za učne pripomočke oddá vsaj do konca maja. — G. Marolta predlog, da bi se izrekla zahvala deželnemu odboru za dovoljenih 30 goldinarjev opravilne priklade, se ni vzprejel. Prepričani smo, da ta denar krvavo zaslužimo. Predlog pa, da naj se družba sv. Mohora naprosi, da izdá vsaj vsako leto po eno knjižico za otroke, se je vzprejel. G. Stiasny bil je sicer zoper vsako prošnjo, pač pa za to, da se izreče družbi sv. Mohora obžalovanje zaradi izdaje taciñ knjig kakor je »Dora.« — Gospod Koblar pa je bil odločno za prošnjo, v koji bi se ob enem izreklo tudi obžalovanje. Pri glasovanji vzprejet je bil tudi njegov predlog. — G. predsednik potem še enkrat vzpodbuja učiteljstvo k vspešnemu delovanju na tako težavnem, trudapolnem polji in zatvori sejo sè trikratnim »Živijo« na presvetlega vladarja. Pri skupnem obedu v Venceljevi gostilni vrstile so se razne napitnice. Gospod Pfeifer pa nas je zabaval sè svojo godbeno družbo, kojoj spretnosti odrekati nismo zamogli. Bog daj, da bi se ob letu zopet videli zdravi in veseli! — č —

Iz Ljubljane. Nj. eksc. gospod minister za bogočastje in uk je z vis. ukazom s 30. sept. t. l. št. 19146 za tri leta — od 1886/87. do konec šolskega leta 1888/89. udom c. k. izpraševalne komisije za splošne in meščanske šole z nemškim in slovenskim učnim jezikom v Ljubljani imenoval predsednikom ravnatelja c. k. uč. izobraževališča Blaža Hrovatha, njegovim namestnikom profesorja na drž. realki Franceta Kremingerja; udom: okrajna šolskega nadzornika in profesorja na c. k. ženskem učiteljišči Jakoba Vodeba, profesorja na c. k. moškem učiteljišči: Jos. Celestina in Vilj. Linharta, profesorja na c. k. ženskem učiteljišči: Edv. Samhaberja in Vilib. Zupančiča; nadučitelja na I. mestni ljudski šoli Andr. Praprotnika, vad. uč. Iv. Tomšiča in uč. glasbe na c. k. učiteljišči Ant. Nédveda, vse v Ljubljani.*)

— V goriško izpraševalno komisijo za ljudske in meščanske šole so imenovani gospodje: dr. Tilih Schreiber, ravnatelj više realke (ravnateljem komisije); Fran Hafner, ravnatelj ženskega učiteljišča (ravnateljem komisije); profesorja na realki Fr. Erjavca in Fr. Plohl; okrajna šolska nadzornika Fr. Vodopivec in Jos. Culot; glavni učitelji: dr. Fr. Kos, mons. Jos. Marušič, Jos. Motz in Iv. Trojanšek; vadnična učitelja Vinc. Dittrich in Iv. Mercina. Izpraševalni jezik je slovenski in italijanski.

— Preizkušnje učiteljske sposobnosti za splošne ljudske in meščanske šole bodo pri Ljubljanski izpraševalni komisiji v **22. dan** novembra t. l. Zglašá se do konec meseca oktobra t. l. kakor je bilo do zdaj navadno.

*) Tako se glasi uradno naznanilo, kakor so ga tudi vsi drugi slov. in nemški časopisi priobčili; samo v nekem tukajšnjem nemškem šolskem lističu páči to po svoje on, ki je bil tudi nekdaj ud izprašev. kom. in je izpraševal „telovadbo“.

Ured.

Razpisi učiteljskih služeb.

Na Kranjskem. Na dvorazredni ljudski šoli v Boštanji, II. uč. služba (za trdno, ali začasno), s 400 gl. letne plače. Prošnje c. k. okrajnemu šolskemu svētu v Krškem do 10. nov. t. l. — Na čveterorazredni ljudski šoli v Radovljici IV. učit. služba s 400 gl. letne plače (za trdno, ali začasno). Prošnje pri c. k. okrajnem šolskem svētu v Radovljici do 25. okt. t. l.

Premene pri učiteljstvu.

Na Kranjskem. G. Jan. Rihteršič, učitelj v Doberničah, je imenovan nadučiteljem v Črmošnjicah. — Gspodč. Avg. Kolnik pride zač. na Unec in gspodč. Hedv. Paylin, učiteljica v Radovljici, zač. v Zgornji Logatec. — G. Simon Kokalj, učitelj v Mošnjah na Gorenjskem, je 4. t. m. umrl. R. I. P.!